

מדריך לכשרות

עלון יומי להתאחדות הקהילות

יום ראשון | ד תמוז | פרשת חוקת

התשע"ה

נתייסד בארה"ב בחודש אדר-ניסן ה'תשל"ד משנה א' קונטרס א' (כרך א')
עד חודש אדר-ניסן ה'תשנ"ח - שנה ח' קונטרס מ' (כרך ח'),
וכעת מתחדשים וממשיכים בעזוהי"ת בעלון יומי לכל ימות השנה

כולל תשובות מכתבים ובירורים
בענין כשרות המאכלים והבשר

דבר המערכת (בהמשכים)

ביום הכפורים ארורים הם בשמים, ובארץ, ארורים הם מפני הגבורה, ארורים הם מפי אכתריאל י"ה ה' צבאות ארורים הם מפי שר התורה, ארורים מפי האל הגדול הגבור והנורא, בעגלא תהא מפלתייהו, אל אלקי הרוחות השמידם והאבידם והכניעם והשחיתם והכריתם, מלאכי חבלה יפגעו בהם ארורים הם בכל אשר יפנו באסכרה תהיה מיתתם, יכם (יכה אותם) ה' בשחפת ובקדחת ובדלקת ובחרחור ובחרב ובשדפון ובירקון ורדפום עד אבדם ילבשו קללה כמדם, לא יאבה ה' סלוח להם ורבצה במ כל האלות הכתובות בספר התורה הזה ומחה ד' את שמם מתחת השמים והבדילים ה' לרעה מכל שבטי ישראל הם וכל הנלוים אליהם בכל אלות הברית הכתובה בספר התורה הזה, אמן כן יהי רצון, וגם נודיע כי הם כעכו"ם לכל דבריהם שחיתתם נבילה יינם יין נסך גיטם אינו גט וכו' וכו', עד אשר ישובו מדרכם הרעה ויאמינו בכל חלקי התורה הנגלה, והנסתר יחדו יהיו תמים ושל י"ב ושמ"ר ואתם הדבקים בה' אלקיכם חיים כולכם היום!

חתימת לק"נ (150) רבנים (בקירוב) המנדים ומחרימים את מתנגדי הזוה"ק כ"ד החותמים בשעריך ירושלים בש"א לח' שבט שנת תרע"ד לפ"ק.

הצעיר משה הררי ס"ט	אברהם ביג'אנג'ו ס"ט	נאם מרדכי דוד
יום טוב ידיד הלוי ס"ט	הצב"י יעקב חיים ס"ט	נאם שלמה מנחם וויינטרויב
אברהם סלאים ס"ט	נסים אברהם ואדון ס"ט	נאם דוד מרדכי מפראגע
שמואל פאדרו ס"ט	יהושוע שהרבאני ס"ט	נאם משה פרידמאן
חיים סעדיא ס"ט	אברהם ענתבי ס"ט	משה יצחק בהר"ד אלי צמר ז"ל מלכ"ש לובעצקי
חיים שאול דווייך הכהן	אהרן חיים פיריה ס"ט	נאם צבי הירש ווייספיש
בן ציון מרדכי חזן ס"ט	יחזקאל עזרא הלוי ס"ט	נאם וועלבליל בן הערשיל
אברהם ענתבי סקא ס"ט	אליאו דווייך הכהן ס"ט	נאם אלטער יצחק
אליאו עבוד ס"ט	נאם יצחק דוד גרסמאן	נאם מנחם שמואל במהר"י
אברהם פילוסוף ס"ט	נאם רפאל מרדכי יצחק בהר"י	נאם יעקב ליב גאלדשטיין
יצחק בכמוהר"ש עבאדי ס"ט	שפיר אז"ל	נאם חיים יצחק הכהן
נתנאל חבובא ס"ט	נאם שניאור זלמן בהר"ר יצחק דוד נ"י	נאם חיים יצחק הכהן מאיר בנימין לפיקא
יצחק סויסיה ס"ט	נאם שמעון הורוויץ נ"י	יוסף מאטע אויערבוך
שלום הדאיה ס"ט	חיים ליב אוערבאך	נאם נח כץ
שאול קצין ס"ט	נאם אברהם פרענקל	הק' אשר בן מו"ה מאיר ניימאן ז"ל
יעקב חר"ן לופיס ס"ט	נאם משה מרדכי חמדאן	יהושע בנימין ווייסענשטערן
אהרן עילי הכהן ס"ט	נאם מרדכי זאב בראנד	ליב ספעקטאר

המשך בעלון הבא

דבר המערכת

המערכת על תיקון הכשרות

עמ' 2
יותר מאלף ספרים וקונטרסים וקול קורא'ס שיצאו לאור במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

עמ' 2
על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

מצב הכשרות בימינו

עמ' 3
חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

מהמתרחש בעולם הכשרות

עמ' 3
מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

מה אנחנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

עמ' 4
כתבות מהעיתונים שרוב הבשר שאנחנו אוכלים, בא מהערבים.

שמע בני עצות לתיקון הכשרות

עמ' 4

מכתבים למערכת

עמ' 4

כתוב: שמוע אשמע-אני שומע את הזוהר הקדוש

ועד הכשרות להתאחדות הקהילות
ארגון המוקדש לתיקון מצב הכשרות
בהשתתפות הרבנים והקהילות ולומדי תורה לשמה

בפיקוח כ"ק האדמו"ר רבי שלום יהודה גרוס
אבדק"ק האלמין שליט"א
מחבר יותר מאלף ספרים על כל יסודי הדת

יותר מאלף ספרים וקונטרסים
וקול קורא'ס שיצאו לאור
במשך יובל שנים תשכ"ה-תשע"ה

תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

פגם הברית גורם מיתת צדיקים, ואריכת הגלות - מי שמטמא בריתו נמשכה ערלתו והוי כלא נימול, - המפר בריתו אינו עומד לתחיית המתים, נוקמים ממנו בחרב נוקמת נקם ברית

איתא בספר ישמח משה פרשת דברים וזה לשונו: הצדיק אבד ואין איש שם על לב. הנה בעוונותינו הרבים כבר נכנס ביסוד (הנקרא צדיק) יותר מחצי, והגלות נקרא אבידה כדכתיב "ואבדתם מהרה כי אבוד תאבדון", ולכן כתיב הצדיק בה' הידיעה, ואין איש שם על לב עד כמה ומפני מה ולמה ואנשי חסד נאספים באין מבין כי מפני הרעה (המוציא זרע לבטלה שנקרע רע) נאסף הצדיק ויצאו מה שיצאו ועדיין בן דוד לא בא. והנה אם היה הדור שומרי הברית, היו מתקנים מדת היסוד ולא היה נאבד בגלות, כי חרבו של עשו אינו שולט רק בכח מזל מאדים, ומי שנשפך ממנו דם מילה אין כח במזל ההוא לשלוט בו, אבל מי שמטמא בריתו נמשכה ערלתו והוי כלא נימול, ועל ידי זה נפסק השפע וגורמות מיתת הצדיקים ואריכת הגלות עד כאן לשונו. ולא עוד אלא שתורתו אינה תורה ומצוותיו אינם מצוות **לא**, ואינו עומד לתחיית המתים **לב**, והמפר ברית

לא וזה לשון האור החיים הקדוש על התורה בפרשת אחרי (פרק י"ח פסוק כ') כי באמצעות שמירת העריות ימצאו הכנה בנפשותם לקיום מצות עשה, באומרו "את משפטי תעשו", ושמירת כל לאוין באומרו "חקותי תשמורו", מה שאין כן אם יתעב מעשיו בדרך ההוא, תחלה נפשו בתחלואי הטומאה ולא יקיים אחת מהנה כי טומאת חטא זה משרה טומאה על כל אברי הגוף שבאדם וכחותיו, וכיון שכן כל הלאוין לא ימנע מהם, כי בכל אבר יש טומאתו בו וכן מצות עשה. והגם שעושה לפעמים איזה מצוה אינה מצוה, כי לא יתרחק בה הקדוש ברוך הוא יתברך שמו על דרך אמרם "ולרשע אמר אלקים מה לך לספר חקי" וגו' וכתוב "זבח רשעים תועבה", וכתוב לא תוסיפו הביא מנחת שוא קטרת תועבה היא לפני, כי אין חפץ לה' בהם, אלא במצוה הנעשה על טהרת הקודש, עד כאן לשונו. וכתוב (ויקרא ב' ו') זאת תורת העולה וגו' פירש רש"י ללמד איזה מן הפסולין אם עלה ירד ואיזה אם עלה לא ירד כו' אלו שהיו פסולין בקודש כגון הלך והטמא והיוצא, ואלו שלא היו פסולין בקודש כגון הרובע והנרבע אפילו אם עלו ירדו, הכוונה אלו בעלי עבירות שהיו פסולין בקודש שהעבירות שעשו הי' עוד עליהם קדושת הברית שעשו עבירות אחרות אבל חס וחלילה לא פגמו בריתם, אם עלו, אם עשו מצות ומעשים טובים שעולים למעלה לא ירדו אין דוחין אותם משם, אבל אלו שלא היו פסולין בקודש שעל ידי העבירות לא נשארו בקדושה כגון הרובע והנרבע שפגמו בריתם וחללו קדושתם אפילו אם עלו שעשו מצות ומעשים טובים שהם עולים למעלה ירדו דוחין אותן מלמעלה ומורדין אותם לגיהנם. (אוצר החיים).

לב כדאיתא בספר הקדוש ראשית חכמה (פרק י"ז משער הקדושה) המשך בעלון הבא

הרגשה טובה. וכל יד המרבה לבדוק הר"ז משובח. וגם צריך להדר שיהא גוף הסכין מברזל טוב ויפה והיא יעשה מה שעליו לעשות, ומה שנעלם מעיני בשר ודם אחר עשיותו כפי האפשרי לצאת ידי שמים אי"ב נדנוד חשש כלל וכו' ע"כ. הרי שמצד הדין יש מקום גדול לחוש בכל שחיטה דלמא לא הרגיש השוחט יפה, אולם אם עשה כל המוטל והאפשרי אז את נפשו הצייל, אבל בלא"ה אפילו הרגיש שהסכין חד וחלק מ"מ אם אחד המצטיין בבדיקת סכינים אילו הי' כאן הי' מוצא בו פגימה וא"כ אין לדבר סוף. אלא רק בזה יהי' סמוך לכו בטוח אם עשה כל המוטל עליו.

ותדעו עוד כי עשיית כל המוטל אינו בבדיקה לחוד דהיינו שיבדוק י"ב בדיקות או שיבדוק בין בבשר בין בצפורן. אולם הכוונה שיעשה כל טצדקי דשייך למיעבד להנצל מהדברים שמנו הפוסקים המפסידין כח ההרגש, כגון - גוף רגוע ולא מטורף מחמת מיעוט שינה - אין לו שום דבר הדוחקו להזדרז לכלות מעשה הבדיקה - בידו אם מרגיש עייפות מחמת כובד המלאכה באיזה זמן שיהי' לילך לנוח קצת מתי שירצה - בידו להחליט איזה יום שיהי' לומר שלא יישן ככל הצורך וא"א לו לשחוט היום - אם מרגיש חולשה בבריאת גופו בידו להפסיק באמצע עבודה ולומר, עד כאן, - בידו להגיד כי מרגיש שהרגשו אינו כדבעי ושוב אינו רוצה לשחוט היום.

עוד טעמים נכונים לבטל שחיטות הגדולות ומהירות

(ג) בס' פרי תואר סי' ח"י ס"ק ל"א כ' ולדידי חזי לי דכל אדם המזלזל קצת במצות התורה קים לי בגוי' דלא רמי אנפשי' למיעבד בדיקה הצריכה לסכין כאשר צונו השם. ומה גם כי ירבו עליו זבחים (דכ"ת סי' א' סק"ג) הרי דכל מה שהשחיטה יותר מהירה ומבוהל יותר יר"ש נצרך.

וא"כ בואו חשבון: המזלזל במצוה אחת כבר א"א לו לבדוק הסכין כדבעי, ושוחט כזה הזהיר בכל מצוה קלה כחמורה בכל פרטי מבלי לזלזל, אפי' קצת, קשה למצוא בכלל ובין השוחטים בפרט. ועכשיו נצרך לזה שחיטה המהירה ובעלת ריבוי העסק, אז כבר לא מצאנו ידינו ורגלינו באכילת בשר בזה"ל לדברי בעל פרי תואר - ואור החיים שחרץ בהחלט מבלי שיור גמגום שא"א מבלעדי זאת להרגיש פגימת הסכין כדבעי.

(ד) ועוד טעם לסדר שחיטה מתונה ומהוגנת שהלא זאת ידוע לכל כי מתנאי השוחט להתעלות למעלת שוחט השוחט לרבים צריך מלבד הלימוד בה' שחיטה ואומנות השחיטה והשחזה ובדיקה. לנסות בפועל אם יודע ומבין האיך ליקח עוף ולשחוט כמבואר היטב בסי' א' ובשמ"ח וש"א, ופשוט כי הנסיון הוא במתינות ולאט לאט בלי

המשך בעלון הבא

מצב הכשרות בימינו

חזקת כשרות של הרבנים המכשירים

דין תורה לרבנים

תביעה ג' | ג

תביעה ג'

ילד אחד נהיה חולי רח"ל במחלה הידועה, והכל באשמתו, כמו שכתוב באזהרות מהרצ"א: **שורב השוחטים במדינה של יראים ושלמים מאכילין נבילות וטריפות, והם הם הגורמים חלאים רעים**, וז"ל: לבי ככנור יהגה בראותי המכשלה הגדולה בעסק השוחטים ובודקים, כמעט לא נשמע כזאת בשום מדינה. **והאמת אגיד אשר עיני ראו כמעט רובם ככולם האכילו נבילות וטריפות לישראל כל השומע תצילנה שתי אזניו.**

פקחו נא וראו, זה כמה שנים בעונותינו הרבים מכה מהלכת במדינה זו חולאים רעים ונאמנים חולי מעים, השם יתברך ישמור שארית ישראל, ולמה לא תבינו שזה עבור שמכניסין דברים אסורים לתוך מעיהם וכו' (אזהרות מהרצ"א מדינוב זצ"ל).

והרב ה"המך" הזה אף על פי שהוא לא שוחט, ולא סוחר - אף על פי כן הוא נקרא מאכיל נבילות וטריפות כמו שכתוב בספר דעת תורה (סי' א' אות י"ב) הוא מצטט בשמו של השערי תשובה לרבינו יונה, שאם הרב המכשיר לא נזהר על השוחט כפי שצריך לשמור ולהזהר, הוא נחשב כמו מאכיל טריפות לישראל ח"ו עיי"ש, (ועי' שו"ת חת"ס י"ד סי' י"ג ובספרי שו"ת זבחו זבחי צדק באורך גדול).

תביעה ד'

היות ואסור להתעסק בקבורתם של מאכילי טריפות, לכן בגללו, לא יוכלו החברה קדישא לקבור אותו ויהיה אסור ללכת ללויה אחרי מאה ועשרים שנה.

ולא די זה שאם הרב אינו כשר ומעמיד שוחט שאינו כשר אז אומרים עליו ארור המן וזה טובב על הרב המכשיר (או הרב שאומר לאכול את הבשר האינו כשר) דהרב הוא בבחינת המן שמאכיל לעם ישראל טריפות גם אסור לילך על הלוי שלו ולהתעסק בקבורתו: כמו דאיתא בטבח שהאכיל נבילות וטריפות מת במיתה משונה וכלבים לקקו דמו, כדאיתא בירושלמי וזה לשונו: מעשה בטבח בציפורין שהיה מאכיל לישראל נבילות וטריפות, פעם אחת שתה יין ערב שבת עלה לגג ונפל ומת והיו כלבים מלקקין דמו, שאלו לרבי חנינא אי מותר להעביר המת משם, אמר להם כתיב ובשר בשדה טריפה לא תאכלו לכלב תשליכון אותו, וזה היה גוזל הכלבים ומאכילין לישראל, ועל כן הניחו אותו שם, כי משלהן אוכלין (ירושלמי תרומות פ"ח ה"ג, ילקוט פרשת אמור). וכן נפסק בהגהות אשר"י שמוכר טריפות ומת בלי תשובה, אין מתעסקין בקבורתו, וזה לשונו: המוכר טריפות בחזקת כשרות ומת בלי תשובה אסור להתעסק בקבורתו (הג"ה אשר"י פרק גיד הנשה סי' ט"ז). וכן נפסק בספר שולחן ערוך של השוחטים שמלה חדשה סימן כ"ה סעיף ד' וז"ל: **ק: ואסור להתעסק בקבורתם של מאכילי טריפות, עכ"ל.**

המשך בעלון הבא

מהמתרחש בעולם הכשרות

מאמרים שנכתבו בארצות הברית לפני מאה שנה בענייני הכשרות

למוד הלכות צער בעלי חיים, והעונשים הגדולים אשר מענישים את האדם בעולם הזה ובעולם העליון על כל צער וצער שמצערם את הבעלי חיים (וכ"ש צער האדם)

פרק א' | ה צער בעלי חיים

טעם שביעי:

(כא) בספר לחם הפנים (סק"ד), נתן טעם לפגימה על פי סוד "שמעכב הנשמה אשר בו" עד כאן (מובא בכרתי סק"ה, ועיין מה שכתב הוא על זה מובא בסמוך אות כ"ב).

(כב) בכרתי ופליתי (ח"י סק"ה) כתב עליו בזה"ל: ושתיקותו יפה מדיבורו וח"ו ליתן טעם למצות ד' וכו' עיין בסמוך.

ערעור על נתינת טעם:

(כג) בספר כריתי ופליתי (כרתי סימן ח"י אות ה') "כך הוא הלכה למשה מסיני ואין בו טעם כי בטעמים נותן מכשול בעוה"ר, כי רבים אשר אין שומעין בקול הסוד ההוא ותפוג תורה להקל בדינים הללו" עכ"ל.

(כד) בשו"ת נחמד מפז (יור"ד סימן ד'), האריך לבאר כוונת הכריתי ופליתי וכן שאר הפוסקים שהעירו מול נותני טעם לפגימה (עיין לעיל בדברי הפמ"ג) וכתב דאין כוונתם לערער נגד כל הענין של נתינת טעם דהלא מקורו נובע עוד מהקדמונים ר' משה הדרשן הרמב"ם במורה, הרמב"ן על התורה, חינוך, שאלתות, מעה"מ להרדב"ז, אלשיך הק' ועוד ועוד שטרחו לתת טעם למצות התורה ובהקדמה לספר דפ"ק דכן חובה על כל האדם להשלים חלקי מחשבה דיבור ומעשה אצל כל מצוה. וגם ידוע ליודעי חן כי לכל מצוה יש טעמים בנגלה ובנסתר.

ורגיל אני להמליץ תיפח רוחן של מחשבי קיצין פירש שנותנין טעם ומחשבין דבטעם זה כבר נתנו קץ לסיבת המצוה, אבל האמת יורה דרכו כי התורה שניתנה איש שחורה על גבי איש לבנה מאין סוף ואין קץ ברוך הוא הוא סיבה להמסוכב שהוא תורה"ק שיהיה כמסבב דגם למעמי התורה אין קץ וסוף, כמו שכתוב "לכל תכלה ראיתי קץ רחבה מצותך מאד", ומבואר בזה"ק אורייתא קוב"ה וישראל חד.

ומובא הרבה בהפוסקים חוב נתינת טעם לכל יחיד לפי שכלו ויש להביא ראיה מפרה אדומה שישם חקק הקב"ה שלא יתגלה טעמה, ואף על פי כן פוק חזי שרבי משה הדרשן יצא לתת טעם.

אלא עיקר הכל הוא כמו שכתבתי לעיל שלא יהיו אחד לסמוך ח"ו על טעמיו ולפסוק הלכות על פיהם, רק יהיו כמו דברי אגדה דקי"ל בהו דאין למדין הלכה מדברי אגדה, וכמבואר באור החיים פרשת האזינו עיי"ש, וכן בשו"ת חת"ס חור"ד בדין סחורה במאכלות אסורות בשם חו"י, עיי"ש (אמר המו"ל: עיי"ש בסמוך אות כ"ד בענין זה).

שמע בני

עצות לתיקון הכשרות ועוד

בליבם בתשובה שלמה. כאשר חזרו ושאלוהו מדוע לא עמד בהבטחתו וחזר לגופה של הנערה אמר הרוח כי הפעם יצא ולא ישוב עוד, אולם לא לפני קהל ייצא, אלא כשיניחו לו ויפסיקו לעקוב אחרי הנערה, ייצא מתוכה לעולם.

עשו את רצונו והניחו לו. כעבור ימים מספר כאשר היתה הנערה לבד בבית, נכנס לחדרה נער אחד וראה אותה נופלת ארצה ומכה ברגליה בקרקע מכה גדולה עד שנפל צפורן אצבע רגלה ויצא משם הרוח. הנערה הבריאה מיד ולא יספה הרוח להציק לה עוד כל ימי חייה. (מנחת אליהו פרק חמישי מבעל המחבר ספר שבט מוסר וספר מדרש תלפיות)

ר' משה לייב מסאסוב מחזיר ליהודי אחוזה שנגזלה מידי אבות אבותיו

יהודי ירא שמים מתפרנס באמונה מפרתו היחידה

יהודי ירא שמים אברך תמים וישר גר בכפר סמוך לעיר סאסוב. יהודי זה הקפיד להתפרנס מיגיע כפיו ואף למצוא עיתים לתורה. פרה אחת היתה לו, הוא ואשתו הצנועה טפלו בה במסירות והיא גמלה להם בחלב שאותו היו מוכרים ובתמורתו קונים את מה שהזדקקו. לפעמים, כאשר הוצאותיהם מרובות היו מהכסף שקבלו עבור החלב, היה האברך נוסע לקוסוב, העיר הקרובה, ומשכיר עצמו לעבודות שונות אצל בעלי בתים שבעיר, את הכסף שהרויח מעבודות אלו היה מקדיש לצרכי שבת.

באחד הימים, עבד בעיר אצל בעל בית אחד שנתן לו עבור טרחתו שש מטבעות. בקחתו את המטבעות בידו החליט האברך

המשך בעלון הבא

מכתבים למערכת

עז

הריני לאשר בתודה קבלת הספר החשוב על השחיטה כהלכתה. יה"ר שתמשיכו לזכות הרבים ויפוצו מעיינותיכם תודה.

בברכת התורה, הרב מרדכי בן עזרי, רב השכונות חיפה

מה אנהנו אוכלים? מי מספק לנו את הבשר?

השיפה על כשרות השחיטה בעולם

ועוד שם בתוס' דף ט"ז ע"ב ד"ה שהושיבו ישיבה על קברו, כתבו לפי שהרבה תורה בישראל, כדאמרינן בסנהדרין דף צ"ד ע"ב שבדקו מדן עד באר שבע ולא מצאו איש ואשה תינוק ותינוקת שלא היו בקיין בטומאה וטהרה וכו'. רואים מזה שהרבה תורה בישראל, וגם שהרביץ טהרה בישראל, עד כדי כך שתינוק ותינוקת ידעו הלכות טהרה.

וב"ה שזכינו להקים בבתינו ישיבת המקובלים שבכל שבוע מתאספים עשרות אנשים זקנים עם נערים ולומדים ונותנים שיעורים בתורת הרשב"י, ומתקיימת נבואת הרשב"י שאפילו ילדים קטנים ילמדו זוה"ק. ועיין בירושלמי (שקלים פ"ב ה"ה) אין עושין נפשות לצדיקים, דבריהם הן הן זכרונם, עיי"ש.

אשת היל מי ימצא

אודה ה' בכל לב תמיד תהילתו בפי, בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו, והקב"ה שלח לי עזר גדול, ועל ידי עזרתה הגדולה, זכיתי לפעול את הפעולות הגדולות של הדפסת ספרים וזיכוי הרבים, בכל יסודות הדת, שהיא הכינה את כל הדרוש, ועמלה ביותר שאוכל להתמסר כל כולי לתורה ולזיכוי הרבים ובפרט בהכנסת אורחים, שאחר שאמרתי לה שאם האשה לא יושבת ביחד עם האורחים השכר כאילו הקריבו כל הקרבנות בבית המקדש, לכן לא ישבה אף פעם ביחד עם האורחים, וישבה בחדר אחר, וכל הפעולות של צדקה וחסד, של דברים העומדים ברומו של עולם, שאי אפשר לפרט המסירת נפש שלה, ובפרט על זביחה עירובין מקואות, שזה היה סוד ירידת הבעל שם טוב הקדוש לעלמא הדין ורמזו על זה.

המשך בעלון הבא

גדולי הדור פסקו! תרמו אל מפעל הזוהר העולמי, (ישירות לדפוס) והיו שתפים להצלחת עם ישראל על ידי חלוקת דפי זוהר היומי ספרים ועלונים בחנם: 0527651911

www.ha-zohahr.info/www.israel613.com/www.allzohar.com/HA-ZOHAR.NET

www.israel613.com/SHULCHAN ARUCH.htm